

F.F. URGENT

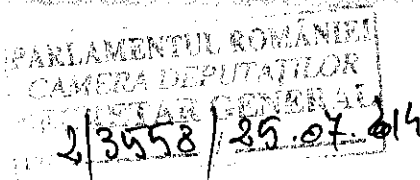

G U V E R N U L R O M Â N I E I
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr.1, Telefon: 021 316 36 77, Fax: 021 316 36 52

București, 24.07.2014

Nr. 7533/DRP

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă înaintăm, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. Propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea alin.(8) al art.8 din Legea nr. 220 din 27 octombrie 2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie*”, inițiată de domnul senator Darius Bogdan Vâlcov împreună cu un grup de parlamentari aparținând Grupului parlamentar al PSD (Bp 67/2014, Plx. 322/2014);

2. Propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Legii minelor nr. 85/2003*”, inițiată de domnii deputați Aurel Vlădoiu, Ion Călin, Vasile Bleotu, Vasile Popeangă, Florin Iordache, Neculai Rățoi și Constantin Mazilu – Grupul parlamentar al PSD (Bp. 787/2013, Plx.227/2014);

3. Propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 82/2006 privind recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat*”, inițiată de domnii senatori PNL Corneliu Dobrițoiu și Dobra Dorin Mircea împreună cu un grup de parlamentari din Grupul parlamentar al PNL (Bp. 131/2014, L 334/2014).

Cu stimă,

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

EUGEN NICOLICEA

DOMNULUI CRISTIAN ADRIAN PÂNCIU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1413
1707 2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Legii minelor nr. 85/2003*”, inițiată de domnii deputați Aurel Vlădoiu, Ion Călin, Vasile Bleotu, Vasile Popeangă, Florin Iordache, Neculai Rățoi și Constantin Mazilu – Grupul parlamentar al PSD (Bp. 787/2013, Plx.227/2014).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea unor dispoziții din *Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul prevederii ca „*anumite resurse minerale, respectiv: rocile utile, apele geotermale, gazele care le însoțesc, apele minerale naturale (gazoase și plate), apele minerale terapeutice, să aparțină domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, în raza cărora se află și nu statului, așa cum sunt reglementate în prezent.*”.

Totodată, se precizează faptul că modificarea acestui act normativ se impune „*având în vedere că unitățile administrativ-teritoriale deținătoare ale acestor resurse minerale sunt într-un grav dezechilibru financiar, neavând posibilitatea obținerii unor venituri din folosirea acestor bogății aflate pe teritoriul lor.*”

II. Observații

1. Problematika privind bunurile care fac parte din domeniul public al statului este reglementată prin:

- *Constituția României, republicată*, care la art. 135 alin. (2) lit. d) și la art. 136 alin. (2) și (3), prevede că:

”Art. 135 - (2) Statul trebuie să asigure: (...)

d) exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;”,

”Art. 136 - (2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice”;

- *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, care la art. 554 alin. (1), prevede că:

”Art. 554 - (1) Bunurile statului și ale unităților administrativ-teritoriale care, prin natura lor sau prin declarația legii, sunt de uz sau de interes public formează obiectul proprietății publice, însă numai dacă au fost legal dobândite de către acestea.”;

- *Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare*, care la art. 3 și la art.9, prevede că:

”Art. 3 - (1) Domeniul public este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, din cele stabilite în anexa care face parte integrantă din prezenta lege și din orice alte bunuri care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau de interes public și sunt dobândite de stat sau de unitățile administrativ-teritoriale prin modurile prevăzute de lege.

(2) Domeniul public al statului este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, din cele prevăzute la pct. I din anexă, precum și din alte bunuri de uz sau de interes public național, declarate ca atare prin lege.

(3) Domeniul public al județelor este alcătuit din bunurile prevăzute la pct. II din anexa și din alte bunuri de uz sau de interes public județean, declarate ca atare prin hotărâre a consiliului județean,

dacă nu sunt declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național.

(4) Domeniul public al comunelor, al orașelor și al municipiilor este alcătuit din bunurile prevăzute la pct. III din anexa și din alte bunuri de uz sau de interes public local, declarate ca atare prin hotărâre a consiliului local, dacă nu sunt declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național ori județean.”

”Art. 9 - (1) Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului.”

De asemenea, în Anexa denumită *”Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale”* din *Legea nr. 213/1998*, la cap. I, se enumeră bunurile care fac parte din domeniul public al statului, astfel:

”I. Domeniul public al statului este alcătuit din următoarele bunuri:

- 1. bogățiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ;(...)*
- 3. apele de suprafață, cu albiile lor minore, malurile și cuvetele lacurilor, apele subterane, apele maritime interioare, faleza și plaja mării, cu bogățiile lor naturale și cu potențialul energetic valorificabil, marea teritorială și fundul apelor maritime, căile navigabile interioare”.*

2. În accepțiunea dispozițiilor *Legii nr. 213/1998*, bunurile din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sunt cele care sunt de uz sau de interes public județean sau local, declarate ca atare prin hotărârea consiliului județean, respectiv a consiliului local, cu condiția esențială să nu fie declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național.

Întrucât art. 136 alin. (3) din *Legea fundamentală* se referă la criteriul *”interesului public”*, bunuri care fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, potrivit *Legii minelor*, nu pot fi trecute în proprietatea publică locală fără a se motiva obiectiv că nu mai sunt de interes public național și că sunt de interes public local.

Considerăm că prin această propunere legislativă se aduce atingere prevederilor *Legii nr. 213/1998*, care reglementează atât bunurile aparținând domeniului public al statului, al județelor și al municipiilor, orașelor și comunelor (art. 3 alin. (2)), cât și modalitatea de trecere a unui

bun din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale (art. 9).

Totodată, învederăm și *Decizia nr. 494/2005*, prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la *"excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și ale art. 2 din Legea minelor nr. 85/2003, precum și a "interpretării" date prevederilor art. 3 alin. (1) și ale art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia"*, în speță, în legătură cu includerea apelor minerale naturale numai în domeniul public al statului, considerată de autorul excepției ca neconstituțională pe considerentul că proprietatea publică nu aparține în exclusivitate statului, ci și unităților administrativ-teritoriale. Astfel, prin Decizia menționată, Curtea Constituțională a respins excepția ridicată de autor, statuând că *"Dispoziția constituțională nu stabilește un criteriu de departajare a bunurilor proprietate publică a statului de cele proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale. În aceste condiții, criteriul este prevăzut de Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, care stabilește la art. 3 alin. (2) că "Domeniul public al statului este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție [devenit, cu unele modificări, art. 136 alin. (3), după revizuirea și republicarea Constituției], din cele prevăzute la pct. I din anexă, precum și din alte bunuri de uz sau de interes public național, declarate ca atare prin lege"*.

Faptul că legiuitorul a apreciat că toate bunurile enumerate în textul respectiv al Constituției fac obiectul exclusiv al proprietății publice a statului nu face ca dispozițiile legii să fie incompatibile cu textul constituțional. De altfel, prin natura lor, precum și prin menționarea în text a sintagmei *"interes național"*, bunurile respective, prevăzute la art. 136 alin. (3), nici nu ar putea să aparțină decât domeniului public al statului.

În acest sens, *Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia* prevede în anexă la pct. I.1, între altele, că *din proprietatea publică a statului fac parte "bogățiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ".*

Precizăm totodată că, potrivit dispozițiilor alin. (2) al art. 860 din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil*, delimitarea dintre domeniul public național, județean și local se face în condițiile legii, adică ale *Legii nr. 213/1998*. De asemenea, în conformitate cu prevederile alin. (3) al art. 860 din *Legea nr. 287/2009*, *"Bunurile care formează obiectul*

exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice nu pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers decât ca urmare a modificării legii organice. În celelalte cazuri, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers se face în condițiile legii.”.

3. Apreciem că schimbarea regimului juridic al anumitor categorii de resurse minerale nu este oportună, atât din punctul de vedere al compensării statului român, ca urmare a diminuării rezervelor, de asemenea resurse minerale, cât și din punctul de vedere al eficienței gestionării acestor bunuri publice.

Sub aspectul compensării statului, apreciem că trebuie să se aibă în vedere faptul că măsura propusă va conduce la o diminuare semnificativă a veniturilor bugetului general consolidat al statului, provenite din taxe și redevențe miniere.

Astfel, aplicarea prevederilor din propunerea legislativă ar genera un impact negativ asupra veniturilor bugetului de stat și un impact pozitiv asupra veniturilor bugetelor locale.

În acest context, este necesar a se avea în vedere faptul că nu toate unitățile administrativ-teritoriale dețin resurse naturale din categoria celor menționate la art. 1 lit. b) din *Legea nr. 85/2003*, neavând, astfel, posibilitatea obținerii de venituri sub forma redevențelor, creându-se, astfel, discrepanțe între acestea, la constituirea veniturilor proprii.

La nivelul anilor precedenți, încasările la bugetul de stat din redevențele miniere stabilite la art. 45 din *Legea minelor nr. 85/2003* au fost următoarele:

- milioane lei -

Anul	2009	2010	2011	2012
Redevențe miniere	180,3	196,6	257,4	261

Semnalăm, în acest context, că nu au fost respectate prevederile art. 13 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările și completările ulterioare*, conform căroră în cazurile în care se fac propuneri de acte normative care conduc la diminuarea veniturilor bugetare, se va elabora fișa financiară, potrivit prevederilor art. 15 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și*

completările ulterioare, care trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) să aibă avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Consiliului fiscal, conform căruia impactul financiar a fost luat în calcul în prognoza veniturilor bugetare și nu afectează țintele bugetare anuale și pe termen mediu;
- b) să fie însoțită de propuneri de măsuri de compensare a impactului financiar respectiv, prin majorarea altor venituri bugetare.

De asemenea, tot sub aspectul compensării statului, trebuie avut în vedere faptul că punerea în evidență a unei părți importante din aceste rezerve minerale a fost realizată cu finanțare din fonduri publice, ceea ce impune ca și compensarea scăderii acestor rezerve să păstreze raportul cu sursa de finanțare.

Din punctul de vedere al eficienței gestionării acestor bunuri, trebuie observat faptul că activitatea de gestionare a resurselor a fost și este realizată, în mod constant, de către autorități publice centrale, cu competență la nivel național. Acest sistem de gestionare a resurselor minerale a dus în timp la organizarea și perfecționarea unei infrastructuri administrative specifice, dezvoltate la nivelul întregului teritoriu al României.

Dacă activitatea de selectare și desemnare a potențialului concesionar al activității miniere, indiferent de natura acesteia, poate fi realizată și la nivelul autorităților publice locale, trebuie observat că gestionarea acestor activități miniere, sub aspectul analizării și avizării, verificării și înregistrării resurselor/rezervelor, controlului și sancționării eventualelor abateri, analizării și aprobării programelor tehnico-economice de execuție, încetării activității, conservării, închiderii, ecologizării și monitorizării post-închidere, implică existența unei infrastructuri administrative specifice care nu este disponibilă la nivelul unităților administrativ-teritoriale.

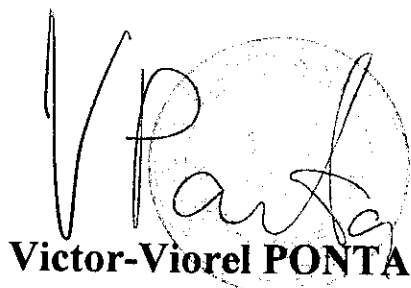
Astfel, la nivelul Guvernului, a fost stabilită ca autoritate competentă Agenția Națională pentru Resurse Minerale care, în esență, are ca atribuție gestionarea resurselor minerale și a fondului geologic național, proprietate publică a statului. În acest sens, semnalăm lipsa din textul *Expunerii de motive* a datelor referitoare la capacitatea autorităților administrației publice locale de a gestiona resursele minerale.

4. Deși, potrivit *Expunerii de motive*, intenția de reglementare vizează numai implicarea autorităților publice locale în activitatea de valorificare a resurselor minerale, textul propus pentru alin. (1) al art. 45 din *Legea minelor* operează de fapt o modificare a redevențelor, instituite prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, cu modificările ulterioare*. Considerăm că adoptarea sau modificarea unui sistem de redevențe este necesar să fie motivată având în vedere și eventualitatea instituirii unor norme tranzitorii cu privire la actele juridice în curs.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului deputat **Valeriu Ștefan ZGONEA**

Președintele Camerei Deputaților